

noget gjort derved; den vil snarere sige, at der maa raades Bod paa denne Mangel, selv om der ogsaa skulde forvoldes os nogen Ulejlighed derved. Derfor stillede det ærede Medlem for Storehedinge (Sv. Høgsbro) og jeg i Fjor et Forslag, som skulde ordne Sagen paa en lempeligere Maade end det her foreliggende, nemlig ved at gøre borgerligt Egtestab til en frivillig Sag for Parterne; men da vi i Fjor stillede vort Forslag, mødte det Modstand fra den højt-ærede Minister og vandt heller ikke Tilslutning hos dette Ting. De ærede Medlemmer, som nu staa op og sige, at saaledes burde Lovforslaget være, rejste sig ikke den Gang og gav os deres Tilslutning. Vi fik den Gang det Indtryk, at ad den Vej kunde vi ikke komme frem. Hvad var da naturligere, end at vi forsøgte at gaa den Vej, man er gaaet i andre Lande, ved at foreslaa det, som her foreligger? — Naar man nu gaar til Afstemning over dette Forslag, kan man ikke afvise det med, at der ikke er nogen Trang paa dette Omraade, hvad der jo er blevet sagt her under Sagens Behandling. Der er sikkert en saa stor Trang til Stede, at de Mænd, der ville være med til at raade Bod paa vore kirkelige Brøst, skulle betænke sig to Gange, inden de stemme imod dette Forslag. Skulde Forslaget nu falde i Dag, hvad jeg ikke tror, kan man dog være overbevist om, at den Brøst, som Kirken har paa dette Punkt, nok igen vil melde sig ad Aare, det slippe vi ikke for. Brøsten vil melde sig atter og atter, thi der er saa mange Mennesker i Landet, der føle den som en Skandale og en Blet paa vor kirkelige Ordning. Spørgsmaalet vil atter og atter kræve sin Løsning, indtil vi faa raadet Bod paa denne Brøst. Hvad der her foreslaas, vil slet ikke paalægge Befolkningen nogen stor Byrde. Ude i de Landsfogne, som vel mange ærede Medlemmer have for Dje, naar de tænke sig, hvad Befolkningen vil sige til denne Reform, tror jeg ikke, det vil føles som nogen stor Byrde. Det vil mange Gange gaa saaledes, at Befolkningen, hvor den lever i god Forstaaelse med sin Sognepræst, vil faa ham valgt til Egtestabsforstander, og naar han vil gøre det, hvorfor skulde de saa ikke vælge ham? Saa er der ikke Spor af Byrde for dem. Men selv om de ikke vælge Præsten, er denne Byrde dog ikke stor. De faa det borgerlige Egtestab afsluttet, og saa tage de maaste Egtestabsforstanderen med til Kirken og faa den kirkelige Velsignelse, som de søge, og som de ere glade ved at faa. Det kan derfor ikke blive nogen større Byrde for dem, end at de gerne ville bære den, naar de først faa Dje for de store Brøst i vor

Kirke paa dette Omraade. Jeg har haft Lyst til at sige disse saa Ord, inden vi gaa til Afstemning. Jeg har den Tro, at dette Forslag vil leve, selv om det bliver forfasket i det andet Ting. Her vilde jeg nødig se det forfasket, thi jeg tror, at enhver Sag, der søger at raade Bod paa Mangler i de kirkelige Forhold, altid vil finde Tilhold her i Folketinget.

Lohmann: Det var unøgtelig meget sørgelige Forhold, det ærede Medlem nu omtalte. De vare saa triste, at jeg næppe nok forstaaer, at det ærede Medlem kunde have Lyst til at udbrede sig saa udsjorlig om dem. Smidlertid bliver Spørgsmaalet jo dette: vil det, som her foreslaas og som vi nu skulle stemme over, afhjælpe disse Forhold, eller vil det slyde en saadan Afhjælpning endnu længere ud i Fremtiden? Jeg for mit Bedkommende er aldeles ikke i Tvivl om Svaret, som er, at dette Forslag slet ikke vil afhjælpe de sørgelige Forhold, fordi det ingen rimelig Udsigt har til at blive til Lov. Og hvorfor har det ingen rimelig Udsigt til at blive til Lov? Fordi man her er gaaet for vidt og ikke har truffet den rette Begrænsning. Et Lovforslag som dette maa nødvendigvis gøre det almindelige Indtryk Landet over, at Folketinget har taget sig denne saare alvorlige og vigtige Sag alfor let.

J. S. Jensen: Jeg skal selvfølgelig ikke blande mig i den Strid, hvori den ærede Ordfører er kommen med to synske Rigsdagsmænd — den klarer han nok selv — men jeg vil kun hos de to ærede Medlemmer søge opløst, hvorfra de have den sikre Bevisthed, at de staa paa samme Standpunkt som Befolkningens brede Lag. Saa vidt mig bekendt er der ikke blevet holdt noget Møde ude omkring i Landet, hvor disse Mænd have været drøftede, og saa længe det ikke er sket, vil næppe nogen kunne vide, hvor det brede Lag af Befolkningen staar i denne Sag. Jeg skal for mit Bedkommende sige, at naar jeg skal spørre efter de enkelte Udtalelser, der er faldne hift og her, har jeg faaet lige den stik modsatte Opfattelse; jeg har efter dem Grund til at tro, at den største Del af Befolkningens brede Lag staar paa et helt andet Standpunkt end de to ærede Medlemmer. Over for det ærede Medlem for Middelfart (Lohmann) vil jeg særlig gøre opmærksom paa, at Middelfart dog ikke er hele Verden, selv om vi tage Sindshygeanstalten med. Selv om man i Middelfart mener et, kan der nok være andre Opfattelser i den øvrige Verden. Jeg vil for mit Bedkommende stemme for Lov-